

MTC redt seizoen

Limburgs melkveebedrijf

Nadat ze afgelopen drie jaar de veestapel hebben uitgebreid van 100 naar 180 koeien, werken Bert en Karen Keppens-Hannosset nu aan verbetering van hun koppel. Vorig jaar schreef de Limburgse familie dankzij deelname op de termijnmarkt via de Milk Trading Company (MTC) zwarte cijfers.

TEKST JEROM ROZENDAAL

Het is een behoorlijke klus met zijn tweeën, 180 koeien managen. 'Daarom hebben we bij de nieuwbouw van onze melkstal in 2017 gekozen voor een melksysteem dat je met één man kunt bedienen', vertelt Bert Keppens, die tijdens een korte werkperiode in Nieuw-Zeeland ervaring opdeed met het swingover-melksysteem.

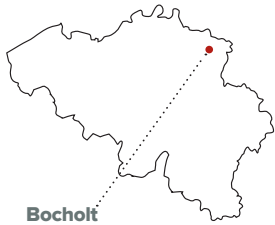
In de nieuwe U-vormige stal werd dan ook voor een Dairy-master-swingover-systeem gekozen met twintig plaatsen aan weerszijde van de melkstellen. De stal heeft verder 175 waterbedden die twee keer daags worden verschoond met behulp van een zaagselstrooier met mestschuif en

borstel. 'Als je een standaard melkput met dezelfde capaciteit neemt, 2x12 of 2x14, heb je vaak al twee personen nodig om te melken. In dat geval kom je in de problemen als één van ons ziek wordt', verklaart de melkveehouder uit het Limburgse Bocholt. Regelmatig springen zijn vader en moeder wel nog bij met melken en het veldwerk.

Uitbreiding naar 180 koeien

Melkrobots werden ook kort overwogen, maar deze optie viel af wegens hoge investeringskosten en het minder flexibel kunnen zijn in groeimogelijkheden, vertelt de boer. '2016 was net een jaar met slechte melkpijzen,

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Bert Keppens en Karen Hannosset
plaats	Bocholt
aantal koeien	180
aantal stuks jongvee	120
rollend jaargemiddelde	9.200 kg melk, 4,90% vet en 3,56% eiwit
grond	65 ha, waarvan 35 ha mais, 27 ha gras en 3 ha wisselende derde teelt

waardoor we zo'n investering niet aan wilden gaan', vult zijn vrouw aan. Het echtpaar heeft nog geen moment spijt gehad van de keuze. Keppens: 'We melken in twee uur 180 koeien, terwijl we voorheen met een 2x5 visgraat 2,5 uur nodig hadden om 100 koeien te melken.' De tragere melkers worden van een voetlintje voorzien en deze krijgen als eerste het melkstel aangeboden.

De 42-jarige melkveehouder nam in 2004 het melkveebedrijf van zijn vader over, dat toen 60 koeien telde. In de jaren erop steeg dat aantal naar 90 en in 2016 werd besloten voor een uitbreiding naar 180 koeien en de nieuwbouw van een stal. 'Dit omdat mijn vrouw besloten had haar baan als verpleegster op te zeggen, waardoor het nodig werd om meer inkomsten te genereren uit het bedrijf', verklaart de veehouder het besluit.

Het echtpaar kocht in 2017 twee vrachtwagens met vaarzen op de veiling in het Duitse Hamm. Daarnaast werden er tien koeien overgenomen van een Nederlandse boer die met zijn fosfaatrechten in de knoop zat.

Veestapel verbeteren

De nieuwe stal, die in januari 2017 werd opgeleverd, was zo al snel gevuld met 150 koeien, waarna tot vorig jaar een verdere stijging tot een veestapel van 180 dieren volgde. 'Dat is gelijk ook het maximum voor onze vergunning', stelt Keppens, die aangeeft dat het bedrijf nu in een andere fase is aanbeld, namelijk het verbeteren van de veestapel. De Limburger wil de productie van zijn dieren omhoog brengen.

In het stierprogramma zijn liters, gehalten en het beenwerk de fokwaarden die met een rode stift omcirkeld zijn. 'De mindere koeien insemineren we met Belgisch witblauw', vertelt de doe-het-zelver, die aangeeft op termijn

eveneens met geseekt sperma te willen beginnen. 'Daarmee kunnen we de veestapel nog gerichter verbeteren en het gedeelte witblauwinseminaties, nu zo'n dertig procent, opvoeren.'

Om de tochtigheid van het melkvee te monitoren wordt gebruikgemaakt van de Dairymaster Moo-monitor, wat in combinatie met het melksysteem, volgens de melkveehouder, goede resultaten oplevert. De gemiddelde tussenkalf tijd op het bedrijf is 375 dagen. 'Dat is prima', zegt hij. 'Zolang die onder de 400 dagen ligt, ben ik tevreden.'

De tochtdetectie van de pinken is voor het Limburgse bedrijf overigens wel een aandachtspunt. Sinds vorig jaar vergezelt een stier het jongvee in de oude stal. 'Op deze manier willen we de afkalfleeftijd terugbrengen van 25 naar 23 maanden', vertelt Keppens, die aangeeft dat de tochtigheid bij de vaarzen in het verleden wel eens een keer onopgemerkt bleef.

De gebruikte stier komt uit het eigen koppel. 'Deze stamt af van de koeien die we in Duitsland gekocht hebben. Deze scores bovengemiddeld op het gebied van melkproductie', vertelt de ondernemer. De stier zal maar een jaar actief zijn. Door regelmatig te veranderen, ook met extern gekochte stieren, wil hij inteelt tegengaan en ook voorkomen dat een stier te groot wordt met het oog op veiligheid.

Nostalgische motieven

In de melkveestal duikt tussen de zwartbonte koeien her en der een roodbonte holstein op. Dat was nog niet zo lang geleden anders, vertelt de veehouder. 'Toen ik het bedrijf overnam, hadden we roodbonte koeien, maar om de productie te verhogen ben ik overstapt op zwart-

Links: de kalveren voelen zich goed op hun gemak in de groepiglo's

Rechts: swingoversysteem met twintig plaatsen aan weerszijden

Proef met voederbieten geslaagd

In het rantsoen van de koeien komt sinds vorig najaar een nieuwe energiebron voor, namelijk bieten. 'In vakbladen heb ik goede verhalen over het gebruik van voederbieten gelezen. Daarom hebben we besloten het een jaar uit te proberen', aldus de melkveehouder. Hij roemt de hoge bietenopbrengst. 'In een normaal jaar haal je 100 ton van een hectare. Door de extreme droogte vorig jaar zijn we bij 70 ton blijven steken.'

De bieten stonden op een areaal van een hectare waar de melkveefamilie wel vaker andere teelten op uitprobeert. Zo werden er een aantal jaar geleden ook erwten en aard-

appelen geteeld, maar wegens droogte viel de opbrengst erg tegen. Tevens teelt de familie graan, dat vervolgens in geplette vorm als krachtvoer wordt opgediend.

Volgend jaar wil de veehouder meer bieten telen, om ze langer te kunnen blijven voeren. In februari is zijn bietenvoorraad namelijk weer op. Op het menu van de melkkoeien staat naast 2 kilo bieten 26 kilo mais, 13 kilo gras, 6 kilo pulp, 0,5 kilo tarwe, 1,5 kilo soja en 2 kilo raap. Op het moment van interview bevat het krachtvoer overigens meer raapzaad ten koste van sojaschroot, wegens de hoge prijs van de laatste.

bont. Daarin was namelijk veel meer stierenkeuze.' Anno 2021 bewandelt hij de omgekeerde weg en probeert hij het restant roodbont te behouden. 'Een beetje uit nostalgische motieven', zegt hij. 'Een rode koe is toch mooi. Bovendien is er nu meer keuze op gebied van roodbonte stieren en kun je hiermee dezelfde resultaten halen.'

Beregenen noodzakelijk

Door de uitbreiding van de veestapel is het Limburgse bedrijf niet langer zelfvoorzienend en moet het jaarlijks 14 hectare mais bijkopen. Om het aangekochte volume niet verder te doen stijgen hebben de veehouders twee jaar geleden geïnvesteerd in een irrigatiesysteem om het gras en de mais te beregenen. 'Vorig jaar heeft het systeem vanaf de paasvakantie tot augustus bijna dagelijks aangestaan. We zitten hier op zandgrond en hebben extra last van de droogte. Zonder berekening zouden we misschien wel dubbel zoveel ruwvoer moeten aankopen', vertelt Hannosset.

Tegenover de extra investering in het irrigatiesysteem staat een bezuiniging op bepaalde landbouwvoertuigen. Het bedrijf zit samen met 35 andere melkveehouders in de lokale landbouwmachinecoöperatie Agraco, waarbij de coöperanten in een soort machinepool de machines bij toerbeurten inzetten. Beheerder van de pool is een loonwerker die een huurprijs rekent voor het gebruik van de machine. Het gaat daarbij om landbouwvoertui-

De nieuwe stal, uiterst links op de foto, werd in 2017 opgeleverd en biedt ruimte aan 180 melkkoeien

gen die niet alle dagen ingezet worden, benadrukt Hannosset. 'Denk bijvoorbeeld aan een hark, een maai-combinatie, maar ook ploegen en andere veldwerkmachines'. Vanuit Agraco doen de boeren ook groepsaankopen, zoals bijvoorbeeld sperma, mais en graszaad, melkpoeder en andere benodigdheden.

De melkveefamilie benadrukt dat deze kleine besparingen geen overbodige luxe zijn voor het bedrijf. Door corona zakten de standaardprijzen van Milcobel naar 27 cent per liter, wat niet voldoende is om uit de kosten te raken. 'We moeten toch echt wel dertig cent krijgen om break-even te draaien', benadrukt de boerin, die de administratie op het bedrijf voor haar rekening neemt.

Overstap naar Limelco

In de hoop op betere melkprijzen hebben de veehouders dit jaar de overstap naar Limelco in Zonhoven gemaakt. Keppens: 'We zijn daarmee eigenlijk terug bij onze roots. Mijn vader leverde ooit aan Lilac, de voorloper van Limelco, die op dezelfde locatie een melkfabriek had. De merknaam Lilac is destijds overgenomen door Milcobel, maar de fabriek is in private handen overgegaan.' De slechte melkprijzen betekenen overigens niet dat de Limburgers het jaar in mineur afsloten. Tegenover de slechte Milcobel-marktprijzen deed de langetermijnmarkt het juist wel goed. De melkveehouders droegen vorig jaar 50 procent van hun melkplas (750.000 liter) af aan Milk Trading Company (MTC), die er langetermijncontracten mee afsloot. 'Deze meeropbrengsten hebben onze verliezen door corona voor een gedeelte goedgemaakt', aldus Hannosset.

Het echtpaar hoopt corona snel achter zich te laten. 'Wij houden er graag een sociaal leven op na met vrienden en familie, maar dat is door corona stilgevallen', vertelt de Limburgse. Ook het bezoek van kinderclasses is weggegeven. 'Gelukkig hebben we deze zomer nog de jeugdverenigingen gehad, die wat leven op de boerderij brachten', valt Keppens zijn vrouw bij. Sinds vijftien jaar verhuurt het echtpaar in de zomer een stuk weide waar jeugdverenigingen hun tentenkamp kunnen houden. 'De gezelligheid van mensen om het bedrijf is toch nodig om de positieve noot erin te houden tijdens corona', besluit de boer. |

